

สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นวิจัยเชิงพัฒนา (Developmental research) เพื่อพัฒนาแนวปฏิบัติการพยาบาลในการดูแลบาดแผลเพื่อป้องกันการติดเชื้อจากภัยพิบัติทางธรรมชาติ ซึ่งได้จัดทำขึ้นจากการทำสนทนากลุ่มร่วมกับการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาแนวปฏิบัติฯ โดยใช้เทคนิคเดลฟาย ผู้วิจัยดำเนินการส่งแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 2 รอบ จากนั้นนำไปตรวจสอบความเป็นไปได้ของการนำแนวปฏิบัติฯ ไปใช้กับผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ประกอบด้วย 2 กลุ่ม ดังนี้ 1) ผู้เชี่ยวชาญ ได้แก่ สาขาแพทย์ และสาขาพยาบาลที่มีความรู้ และประสบการณ์เกี่ยวกับการดูแลบาดแผลจากสาธารณภัยฉุกเฉิน หรือภัยพิบัติหมู่ที่ปฏิบัติงานในสถานบริการสุขภาพหรือสถาบันการศึกษา และ 2) ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ได้แก่ พยาบาลที่มีประสบการณ์การดูแลแผลและมีหน้าที่ดูแลบาดแผลจากภัยพิบัติทางธรรมชาติ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้ คือ 1) ผู้เชี่ยวชาญ ผู้วิจัยคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างอย่างง่าย จำนวน 17 ท่าน ประกอบด้วย แพทย์ อาจารย์พยาบาล พยาบาล ควบคุมการติดเชื้อ และพยาบาล และ 2) ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ผู้วิจัยคัดเลือกแบบเฉพาะเจาะจง คือ พยาบาลที่ปฏิบัติงานในแผนกอุบัติเหตุฉุกเฉินโรงพยาบาลแห่งหนึ่งในจังหวัดภูเก็ต จำนวน 18 ท่าน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย เครื่องมือดำเนินการวิจัย และเครื่องมือรวบรวมข้อมูลวิจัย มีรายละเอียดดังนี้

1. เครื่องมือดำเนินการวิจัย ประกอบด้วย

1.1 แนวทางการสนทนากลุ่มของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ประกอบด้วย แนวคำถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเกี่ยวกับแนวปฏิบัติที่พยาบาลใช้ในการดูแลบาดแผล และแนวคำถามเกี่ยวกับการปฏิบัติในการดูแลบาดแผลจากภัยพิบัติทางธรรมชาติ ได้แก่ การประเมินบาดแผล การทำความสะอาดบาดแผล การตกแต่งบาดแผล และการเย็บปิดบาดแผล โดยในแต่ละด้านมีข้อคำถามเกี่ยวกับการปฏิบัติในการดูแลบาดแผลโดยใช้เทคนิคปลอดเชื้อ

1.2 ร่างแนวปฏิบัติการพยาบาลในการดูแลบาดแผลเพื่อป้องกันการติดเชื้อจากภัยพิบัติทางธรรมชาติฉบับเสนอผู้เชี่ยวชาญรอบที่ 1 ประกอบด้วย เนื้อหาที่ได้จากการทำสนทนากลุ่มกับพยาบาล และการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการดูแลบาดแผล

1.3 ร่างแนวปฏิบัติการพยาบาลในการดูแลบาดแผลเพื่อป้องกันการติดเชื้อจากภัยพิบัติทางธรรมชาติฉบับเสนอผู้เชี่ยวชาญรอบที่ 2 ประกอบด้วย เนื้อหาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการวิเคราะห์คำตอบ และข้อเสนอแนะ จากร่างแนวปฏิบัติการพยาบาลในการดูแลบาดแผลเพื่อป้องกันการติดเชื้อจากภัยพิบัติทางธรรมชาติฉบับเสนอผู้เชี่ยวชาญรอบที่ 1

1.4 แนวปฏิบัติการพยาบาลในการดูแลบาดแผลเพื่อป้องกันการติดเชื้อจากภัยพิบัติทางธรรมชาติที่ผ่านการปรับปรุงจากร่างแนวปฏิบัติการพยาบาลในการดูแลบาดแผลเพื่อป้องกันการติดเชื้อจากภัยพิบัติทางธรรมชาติฉบับเสนอผู้เชี่ยวชาญรอบที่ 2

2. เครื่องมือรวบรวมข้อมูลวิจัย ประกอบด้วย

2.1 แบบสอบถามความตรงตามเนื้อหาการพยาบาลในการดูแลบาดแผลเพื่อป้องกันการติดเชื้อจากภัยพิบัติทางธรรมชาติฉบับเสนอผู้เชี่ยวชาญรอบที่ 1 ประกอบด้วย 2 ส่วน ส่วนที่ 1 คือ ข้อมูลทั่วไปของผู้เชี่ยวชาญ ส่วนที่ 2 แบบสอบถามความตรงตามเนื้อหาของแนวปฏิบัติการพยาบาลในการดูแลบาดแผลเพื่อป้องกันการติดเชื้อจากภัยพิบัติทางธรรมชาติ ฉบับเสนอผู้เชี่ยวชาญรอบที่ 1 ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการทำสนทนากลุ่มกับพยาบาล และการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการดูแลบาดแผล มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิด

2.2 แบบสอบถามความตรงตามเนื้อหาการพยาบาลในการดูแลบาดแผลเพื่อป้องกันการติดเชื้อจากภัยพิบัติทางธรรมชาติฉบับเสนอผู้เชี่ยวชาญรอบที่ 2 ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการวิเคราะห์คำตอบ และข้อเสนอแนะ จากแบบสอบถามความตรงตามเนื้อหาการพยาบาลในการดูแลบาดแผลเพื่อป้องกันการติดเชื้อจากภัยพิบัติทางธรรมชาติฉบับเสนอผู้เชี่ยวชาญรอบที่ 1 นำมาแก้ไขปรับปรุง ลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายปิดและปลายเปิดในลักษณะมาตราประมาณค่า 11 ระดับของเทอร์สโตน (Therstone)

2.3 แบบสอบถามความเป็นไปได้ของการนำแนวปฏิบัติการพยาบาลในการดูแลบาดแผลเพื่อป้องกันการติดเชื้อจากภัยพิบัติทางธรรมชาติไปใช้ ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเป็นข้อคำถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ประกอบด้วย อายุ เพศ ระดับการศึกษา ระยะเวลาในการปฏิบัติงานในตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพ ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานที่หน่วยงานอุบัติเหตุฉุกเฉิน และประสบการณ์ในการดูแลบาดแผลจากภัยพิบัติทางธรรมชาติ ลักษณะแบบสอบถามเป็นคำถามปลายปิด และปลายเปิด และส่วนที่ 2 แบบสอบถามความเป็นไปได้ของการนำแนวปฏิบัติการพยาบาลในการดูแลบาดแผลเพื่อป้องกันการติดเชื้อจากภัยพิบัติทางธรรมชาติไปใช้ที่ผ่านการ

ปรับปรุงจากร่างแนวปฏิบัติการพยาบาลในการดูแลบาดแผลเพื่อป้องกันการติดเชื้อจากภัยพิบัติทาง
ธรรมชาติฉบับเสนอผู้เชี่ยวชาญรอบที่ 2

ผลการวิจัยพบว่า

แนวปฏิบัติการพยาบาลในการดูแลบาดแผลเพื่อป้องกันการติดเชื้อจากภัยพิบัติทาง
ธรรมชาติ ประกอบด้วย 3 หัวข้อ 48 ข้อความ ได้แก่

หัวข้อที่ 1 การดูแลบาดแผลผู้ประสบภัย ณ สถานที่เกิดเหตุ ก่อนถึงโรงพยาบาล
ประกอบด้วย 10 ข้อความ

หัวข้อที่ 2 การดูแลบาดแผลผู้ประสบภัยที่โรงพยาบาล ประกอบด้วย 33 ข้อความ

หัวข้อที่ 3 การดูแลสิ่งแวดล้อมและการทำให้ปราศจากเชื้อในอุปกรณ์ทางการแพทย์
ประกอบด้วย 5 ข้อความ

ความเป็นไปได้ของการนำแนวปฏิบัติฯ ไปใช้ พบว่าผู้มีส่วนเกี่ยวข้องมากกว่าหรือ
เท่ากับร้อยละ 80 เห็นด้วย 43 ข้อความ จาก 48 ข้อความ คิดเป็นร้อยละ 89.6 สำหรับ 5 ข้อความที่
เป็นไปได้ในการนำไปใช้ในการปฏิบัติฯ หัวข้อที่ 1 ได้แก่ การทำความสะอาดมือ การล้างทำ
ความสะอาดบาดแผล การปฏิบัติต่อบาดแผลสกปรก และการทำความสะอาดบาดแผลเมื่อมีการหัก
แบบเปิดของกระดูก หัวข้อที่ 2 ได้แก่ การทำความสะอาดมือ และหัวข้อที่ 3 ได้แก่ การทำความสะอาด
พื้น

ข้อเสนอแนะในนำผลการวิจัยไปใช้

1. ด้านบริหารการพยาบาล

โรงพยาบาลจึงควรเพิ่มนโยบายด้านการป้องกันการติดเชื้อที่บาดแผลในแผนรองรับ
อุบัติภัยหมู่เพื่อให้บุคลากรดูแลบาดแผลอย่างถูกต้อง

2. ด้านการปฏิบัติการพยาบาล

2.1 ควรให้ความรู้แก่บุคลากร หรือบุคลากรที่เข้าทำงานใหม่ เพื่อให้เกิดความรู้ความ
เข้าใจ สามารถดูแลบาดแผลเพื่อป้องกันการติดเชื้อได้อย่างถูกต้องเมื่อต้องปฏิบัติงานจริง

2.2 ควรจัดให้มีการซ้อมแผนการดูแลบาดแผล เพื่อป้องกันการติดเชื้อภัยพิบัติทาง
ธรรมชาติ เพื่อที่บุคลากรจะได้มีความเข้าใจในการดูแลบาดแผลผู้ประสบภัยตามกลุ่มอาการ

2.3 ควรมีการให้ความรู้เรื่องการทำความสะอาดมือแก่บุคลากร เพื่อบุคลากรสามารถ
นำความรู้ที่ได้ไปปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง และมีความเหมาะสมกับสถานการณ์

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรตรวจสอบความเป็นไปได้ของการนำแนวปฏิบัติฯ โดยการนำไปใช้ในโรงพยาบาลอื่นๆ ที่มีประสบการณ์ในการดูแลบาดแผลจากภัยพิบัติทางธรรมชาติ เพื่อความเป็นไปได้ในการนำแนวปฏิบัติฯ ที่ได้จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ไปใช้
2. นำแนวปฏิบัติฯ จากการศึกษาครั้งนี้ไปซ่อมแผนเตรียมรับภัยพิบัติทางธรรมชาติเพื่อพยาบาลจะได้มีความรู้ และประสบการณ์ในการดูแลบาดแผลจากภัยพิบัติในกรณีที่มีภัยพิบัติทางธรรมชาติเกิดขึ้นในอนาคต